

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010161
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010161.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanému I. C., nar. XX.XX.XXXX v Q. nad Q., trvale bytom K., M.R. F. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2022, prejednal odvolanie obžalovaného I. C. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 25.8.2022, sp. zn. 2T/57/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného I. C. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 25.8.2022, sp. zn. 2T/57/2022 bol obžalovaný I. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 05. 04. 2022 v čase o 13.02 h viedol osobné motorové vozidlo značky zn. Peugeot 3008 s EČ: Q modrej metalízy vo vlastníctve spoločnosti V. I. K., IČO: XXXXXXXX, so sídlom Q. Q., A. F. XXX/X v U. na križovatke ulíc L., W. a T., smerujúc od svetelnej križovatky pri čerpacej stanici P., unikajúc pred policajnou hliadkou v smere na ulicu G., kde zabočil na ulicu W. a následne na ulicu T., z ktorej prešiel na ulicu W., kde následne zabočilo vľavo do jednosmernej ul. 1. L., kde prešiel okolo Okresného súdu Partizánske a následne v protismere pokračovalo na križovatku ulíc M.. P. a T., kde vozidlom odbočil na ulicu N. a na jej konci pokračovalo po uliciach G., D., N. B., B. a cez železničné priecestie až na cestu I/XX, kde pokračovalo v smere na čerpaciu stanicu G., kde odbočil na ulicu M. cesta a následne na ulice K., A., S. až na cestu I/XX, kde odbočil vpravo a pokračoval s vozidlom po ceste I/XX v smere na kruhový objazd a následne po ulici M. cesta, kde na svetelnej križovatke prešiel s vozidlom na červené znamenie svetelného výstražného zariadenia a s vozidlom pokračoval v smere ku kruhovému objazdu, kde s vozidlom následne prešiel pred kruhovým objazdom do protismeru a cez tento pokračoval na ulicu L. v smere na F. Q., kde s vozidlom zabočil vľavo na ul. F. a pokračoval v smere na obec Q. a pred železničným priecestím s vozidlom zabočil vpravo a následne pokračoval po ulici S. na poľnú cestu, kde následne prešiel na ulicu U. a B., kde ďalej pokračoval v smere na cestu I/XX v meste U., časť L. Q. v smere na obec S. nad M., kde odbočil na ulicu U. Q., kde pred novostavbami domov č. XXX/XXX v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy narazil prednou časťou vozidla do betónového stĺpa elektrického vedenia č. XX, ktorý sa po náraze zlomil a zostal visieť nad vozidlom, kde následne po príchode hliadky OO PZ Partizánske a stotožnení jeho osoby príslušníkmi polície bol vyzvaný, aby sa podrobil orientačnej dychovej skúške prístrojom Alcotest 7510 s výrobným číslom J pričom mu bola dňa 05. 04. 2022 v čase o 13.41 h nameraná hodnota 0,00 mg/l alkoholu v dychu. Nakoľko pri kontrole svojim správaním javil známky požitia návykovej látky, bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu na zistenie, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, s čím nesúhlasil a odmietol sa podrobiť odberu biologického materiálu a to krvi a moču, pričom pri kontrole bolo zistené, že viedol vozidlo napriek tomu, že mu bol rozsudkom

Okresného súdu v Partizánskom pod číslom OT/8/2010-88 zo dňa 26. 09. 2011 uložený zákaz činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 50 mesiacov s právoplatnosťou rozhodnutia od 12. 10. 2011, čím pri neprimeranom spôsobe vedenia motorového vozidla unikajúc pred policajnou hliadkou, uvedomujúc si uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, spôsobil na motorovom vozidle zn. Peugeot 3008 spoločnosti V. I. K., IČO: XXXXXXXX, so sídlom Q. Q., A. F. XXX/X škodu vo výške 11.386,- €, škodu na motorovom vozidle zn. Peugeot 208 s evid. č. U vo vlastníctve mal. D. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Q., Q. XXX/X vo výške 4.096,72 € a spoločnosti S. distribučná, a. s., N. 6, XXX XX Q., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 2.142,54 €.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal proti nemu v zákonnej lehote písomne odvolanie. Obhajoba v úvode odôvodnenia odvolania poukázala na obsah výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla nasledovné:

„Proti tomuto rozsudku podávam prostredníctvom zvoleného obhajcu T. T. U., Advokátska kancelária R. nad F. v zákonnej lehote odvolanie, a to čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Vzhľadom na môj postoj k spáchaným skutkom, ktoré som od počiatku v plnom rozsahu priznával a aj som ich oľutoval, pričom na hlavnom pojednávaní som urobil aj vyhlásenie o uznaní viny mám za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov je neprimerane prísny.

Navrhujem preto aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol o primeranom treste odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby.“

Obžalovaný odvolanie dodatočne aj sám písomne odôvodnil. Namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody. Poukázal na to, že v konaní o dohode o vine a treste mu bol pri prevahe priťažujúcich okolností navrhovaný trest 14 mesiacov nepodmienečne. Okresný súd aj napriek jeho vyhláseniu o vine neprihliadol na ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a potvrdil navrhnutý trest okresnej prokuratúry.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho

výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. S uvedenou odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona (obžalovaný spáchal dva prečiny) a na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. (vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) v danom prípade uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí do 24 mesiacov. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a závažnosť konania obžalovaného. V osobe obžalovaného sa pritom jedná o páchatela, ktorý bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, z toho 4 krát pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zákona, a opakovane bolo na neho pôsobené i výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Za týchto okolností možno jednoznačne konštatovať, že doterajšie výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody nemali na obžalovaného prevýchovný vplyv, pretože ho neodradili od spáchania ďalšej trestnej činnosti.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný bol v minulosti viac krát odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5T/13/2015, právoplatný dňa 13.5.2015, ktorým bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. c) Tr. zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona. Predmetným rozsudkom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uložený trest odňatia slobody obžalovaný vykonal 8.12.2021. Uvedené dlhoročné odsúdenie, vrátane ostatných predchádzajúcich odsúdení, malo motivovať obžalovaného k tomu, aby už viedol len riadny život. Z obsahu výsledkov zrealizovaného dokazovania však vyplýva, že ani vykonanie viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedlo k dosiahnutiu výchovného účelu trestu u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a neodradilo ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný sa opätovne a krátko po ukončení výkonu ostatného dlhoročného trestu odňatia slobody dopustil úmyselného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, pre ktorý bol v minulosti opakovane odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúcte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, ktorá osobnostná črta obžalovaného, vrátane objasnených okolností prípadu, zvyšuje mieru závažnosti konania obžalovaného. Preto z hľadiska ochrany spoločnosti v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona by uvedené skutočnosti v zásade odôvodňovali uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Ak okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby, podľa odvolacieho súdu tak konal v prospech obžalovaného v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa názoru odvolacieho

súdu okresný súd nesprávne ustálil danosť poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Záver okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu obžalovaným v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona je v rozpore so zistenou viacnásobnou recidívou úmyselnej trestnej činnosti vyplývajúcej zo sklonov obžalovaného k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody vzhľadom na novoposúdený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a nemožnosť nápravy obžalovaného nesie práveže znaky zrejmej neprimeranej miernosti. Uvedené pochybenie v prospech obžalovaného však odvolací súd nemohol odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.